

olli selgeste nähha, et Zummal keik temma
ettervotimissed ja tee-käimissed õnnistas;
sest temma kauba ja rahha warrandus kas-
wis silmi nähhes. Wie aasta pärrast läks
ta Wint liina, senna weel suremat kaup-
asjutama. ja Zummal õnnistas tedda ka
seäl nenda, et ta jo kahhe aasta pärrast
joudis ennesele maia osta. Müüd ta satis
omma wanna isä ja õddede järrele. Mis
rõmo ta tundis, omma isä järrele sates —
missugguse rõmoga wanna isä omma poia
järe tullit — ja missugguse rõmoga nem-
mad teine teise kaenla langesid, kui se wan-
na isä omma poia tuppä astus — sedda
ei panne firri üles, sedda peab iggamees
ommas süddames tundma.

Müüd piddi Bõm omma sure maiapid-
damisse pärrast ennesele teist poolt noud-
ma, ja Zummal satis temmale üht abbi-
kasa, kes, nenda kui ta sedda sowind,
Zummalat kartis, temma wanna isä

auus

auustas ja ma- ilma rõmust ja lustist paljo
ei holind. Se hea naesterahwas, kes tem-
male sai, rõmustas tedda igga pääw omma
targa mele ja arinastusse läbbi — Zum-
mal õnnistas nende abbiello kahhe poia ja
ühhe tüttrega, ja teine teise seltsis olles,
ommad lapsed üleskaswatades ja teine teise
murred kandes, aiasid nemmad kallist ja
rõmust ello. Bõmil olli ka sedda rõmo, et
ta isä weel mitto aasta rõmufaste ja hea
terwisse jures olles temma ja ta emmenda
rõmuks jäi ellama, ja et temma mollemad
õed ka ausaste mehhele said. Nemmad
saiwad mollemad ausa ja rikka Wabri-
kantidele, kes temmaga tuttawad ja tem-
ma sõbrad ollid, ja ka nende käsfi sai
wägga hästi käia.

Mi kaua, kui Bõm elas, olli temma
maia Zummalast õnnistud — ja se tanno,
mis ta Zummalale andis, olli se, et ta keik
omma ello aia püdis mitto waesel lapsel is-

sats,